

Gang komme vi vel ogsaa dertil, men indtil det sker, tror jeg, at den Uddannelse, de maa faa, bliver under Politimesteren og saa gennem deres Erfaringer i Livet. De Folk, som vælges dertil, skulde være Folk, som i Forvejen have været Politibetjente, og som ere særlig anbefalede hertil, med Evner i Retning af at opdage Forbrydelser.

Bramsen: Den højtærede Minister udtalte, at det glædede ham, at der efter min Beregning vilde indkomme 65,000 Kr. og ikke 55,000 Kr., men naar den højtærede Minister siger, at han gerne vil have saa mange Penge som muligt, saa ved jeg ikke, hvorfor Ministeren ikke foreslaar 2 Kr. af hvert 100,000 eller 3 Kr. For man kan i Grunden sætte det ganske, som man vil. Hvor Pengene komme fra, vide vi; de komme kun fra de forsikrede, saa det er i Virkeligheden ligegyldigt, hvor meget der bliver sat. Saa kunde man maaske faa et godt Opdagerkorps, medens der jo synes at være en ret udbredt Mening om, at dette vil blive et temmelig maadeligt.

Den højtærede Minister udtalte i Overensstemmelse med det ærede 10de kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen), at naar det er en Fordel for nogen at faa en Lov, saa skulle de, den er en Fordel for, betale for den. Det kan jeg godt underskrive, og af den Grund har jeg ogsaa i sin Tid, som det ærede kongevalgte Medlem henledte Opmærksomheden paa, forsvaret og været Talsmand for en Lov om Jernbaneskyld, fordi der kunde paavises Personer, der havde særlig Fordel af denne. Men jeg kan absolut ikke se, hvorledes det ærede 10de kongevalgte Medlem kan bringe de to Forhold i Forbindelse med hinanden. Skulle vi have en Analogi der og spørge: Hvem er dette Lovforslag til Fordel for, saa bliver det dog for Befolkningen, og saa skulde altsaa Befolkningen betale derfor. Lad os nu altsaa, da den højtærede Minister sætter saa stor Pris paa det, skelne mellem de industrielle og de gensidige Brandforsikrings-selskaber, hvad der ogsaa er rigtigt. Hvis det er en Fordel for de industrielle Selskaber at betale for, at der ingen Ildebrand sker her i Landet, saa er det ogsaa en Fordel for et Menneske at betale en Person en Sum Penge, for at han skal slaa ham selv ihjel; det er ganske simpelt. Men jeg fastholder, at alle disse Ræsonnementer om Fordel ere urigtige, for de hvile paa et ganske urigtigt Grundlag. De hvile egentlig paa den Forudsætning, at Præmietydelsen i Forsikring er en fast og ufor-

anderlig, en af et højere Forsyn fastsat Sum, medens i Virkeligheden en hvilken som helst Udgift virker ind paa den Præmietydelse, som svares; og hver Gang det viser sig, at Ulykkestilfældene ved offentlige Foranstaltninger blive færre og mindre kostbare end tidligere, ja saa blive Præmierne lavere. Hvis det var saaledes, at der saa at sige ingen Ildebrand var, saa vilde Præmierne blive ganske minimale. Men hvad tror den højtærede Minister, Præmierne vilde blive, hvis Selskaberne betalte det Slukningsvæsen, ved Hjælp af hvilket Brandene bleve saa faa og smaa? Nej, det bider sig fuldstændig i Halsen, hele dette Ræsonnement. Man kan ikke sige: I skulle beregne billigere Præmier, fordi I have et godt Slukningsvæsen og et godt Polit, men saa skulle I virkelig ogsaa betale dette Slukningsvæsen og Polit. Naar der er et godt Slukningsvæsen og et godt Polit, bliver Assurancen billigere, men vil man lade Selskaberne betale de Foranstaltninger, som maaske bevirke, at Forholdene blive gode, saa bliver Assurancen dyrere. Det er det, jeg har gjort gældende, og det er netop disse Betragtninger, som for Resten ogsaa en anset Justitsminister tidligere har gjort gældende i disse Forhold, nemlig Klein. Det er disse Betragtninger, som have bevirket, at man i Udlandet ikke har villet betræde den Vej, den højtærede Justitsminister her foreslaar at betræde. De nu opstillede Ræsonnementer maa siges at være ulogiske og modsigende og føre til det modsatte Resultat af det tilsigtede, eftersom der i Virkeligheden i og for sig ikke paa Forhaand er nogen Fordel for de Selskaber, som forsikre; Fordelen opstaar jo derigennem, at de opkræve saa meget mere i Præmie, end de betale ud, og jo mere de skulle betale ud, desto mere opkræve de i Præmie. Man kan altsaa ikke komme nogen som helst Vej her. Derimod kan man kun komme til det Resultat, at de Folk, som ere forsigtige og forsynlige og assurere sig, komme til at betale, og at de, som efter at Sikkerheden er tilvejebragt, opføre at assurere, gaa fri.

Saa vil jeg bede bemærket, at det ærede 3die Medlem for 10de Kreds (Ejsing), som er i den Stilling, at han kan have en virkelig Mening om det, har henledet Opmærksomheden paa *de alt for høje Vurderinger*, som findes i Brandforsikringen, og det samme har det ærede kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen), som jeg nylig nævnede, omtalt. Mærkeligt er det da, at der ikke fra de 54 Selskaber er fremkommet en Antydning af, at der kunde være noget som helst at for-